

De thien Geboden.

Dan 't werck dat hy hadde gemaect.

6 Vader en Moeder sult ghy eeren/ Op dat ghy lang' in voo?

spoet leeft/ En op Aerden seer meught vermeerren/ Die u Godt

tot een herbergh geeft.

7 Dootslag en toorne sult ghy myden/ Al onkupsheyt bliedt

end' af-bzeect. Steelt niet al moest ghy gebzeck lyden/ Geen

valsch' getuygenisse spzeect.

8 Dan begeeren sult ghy u wachten/ Des naesten huys en wyf

nu voozt; Na sijn knecht of Dee wilt niet trachten Noch na al

dat hem toe behoozt.

9 O Godt u woozt seer groot van machten / Lupdt klaerder

Dan eenigh metael: Geeft ons de genaed' en de krachten/ Om

wes Godts :
 [dan] en sult
 ghy geen werck
 doen/ ghy/ noch
 uw' sone / noch
 uwe dochter/
 noch uw'
 dienst - knecht/
 noch u're
 dienst - maecht/
 noch u ver/ noch
 uwe bzeemde
 linck / die in
 uwe poozten is.
 Want in ses
 daghen heeft de
 Heere den he-
 mel/ ende de aer-
 de gemaect / de
 Zee / ende alles
 wat daer in is/
 ende hy ruste
 den sevendem
 daghe : daerom
 zegende de Hee-
 re den Sab-
 bathdag / ende
 heylighde den
 selven.
 5 Eert uwen
 vader/ ende uwe
 moeder / op dat
 uwe daghen ver-
 lenght worden
 in den lande dat
 u de Heere uwe
 Godt geeft.
 6 Ghy en sult
 niet dootslaen.
 7 Ghy en sult
 niet echt-bzeec-
 ken.
 8 Ghy en sult
 niet stelen.
 9 Ghy en sult
 geen valsche ge-
 tuygenisse spze-
 ken tegen uwen
 naesten.
 10 Ghy en sult
 niet begeeren
 uwes naesten
 huys : ghy en
 sult niet bege-
 ren uwes nae-
 sten wyf / noch
 sijnen dienst-
 knecht / noch
 sijnne dienst-
 maecht/ noch sijn-
 nen esel / noch
 sijnen esel / noch
 pet dat uwes
 naesten is.